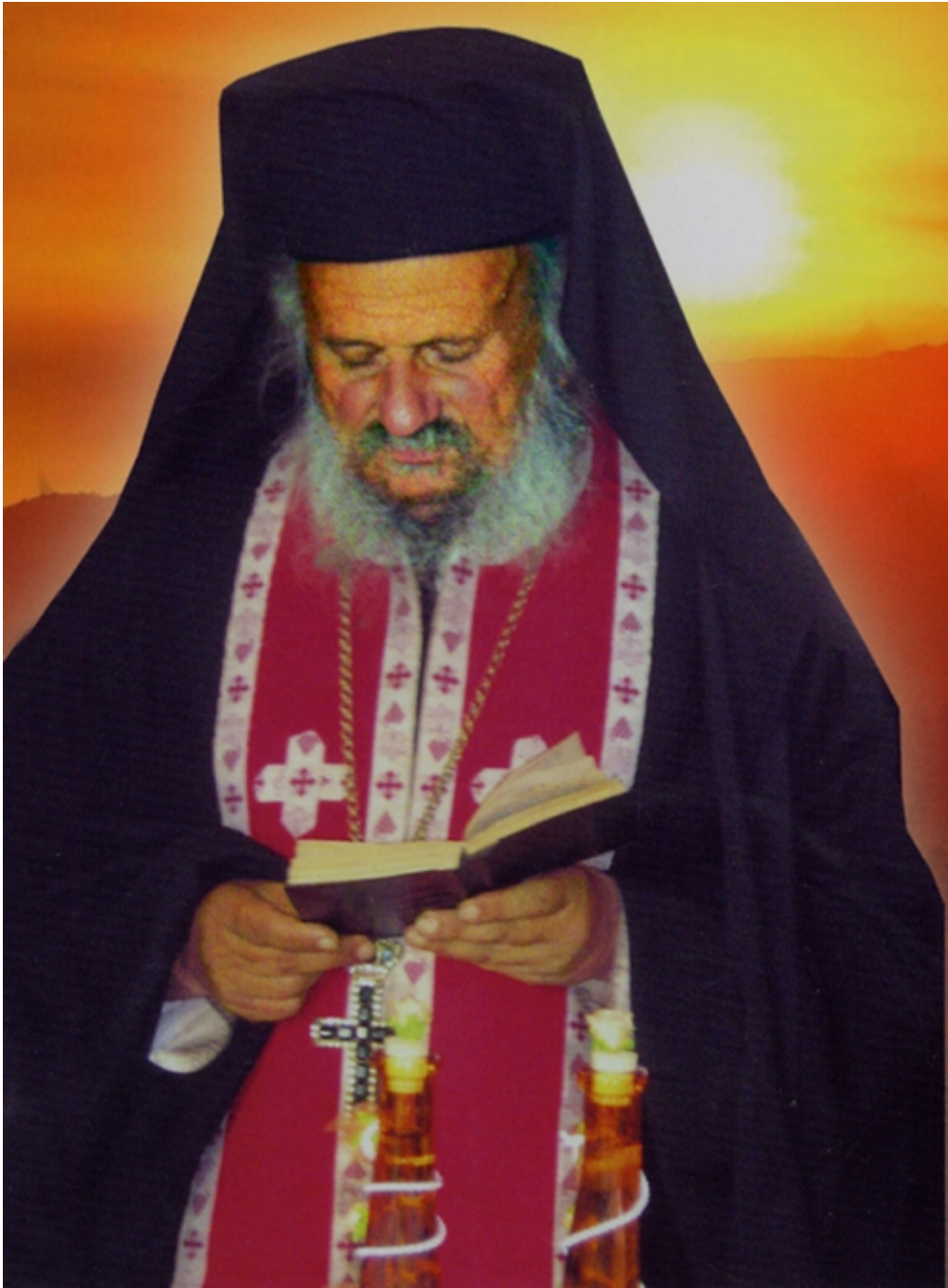

5 Οκτωβρίου 2011

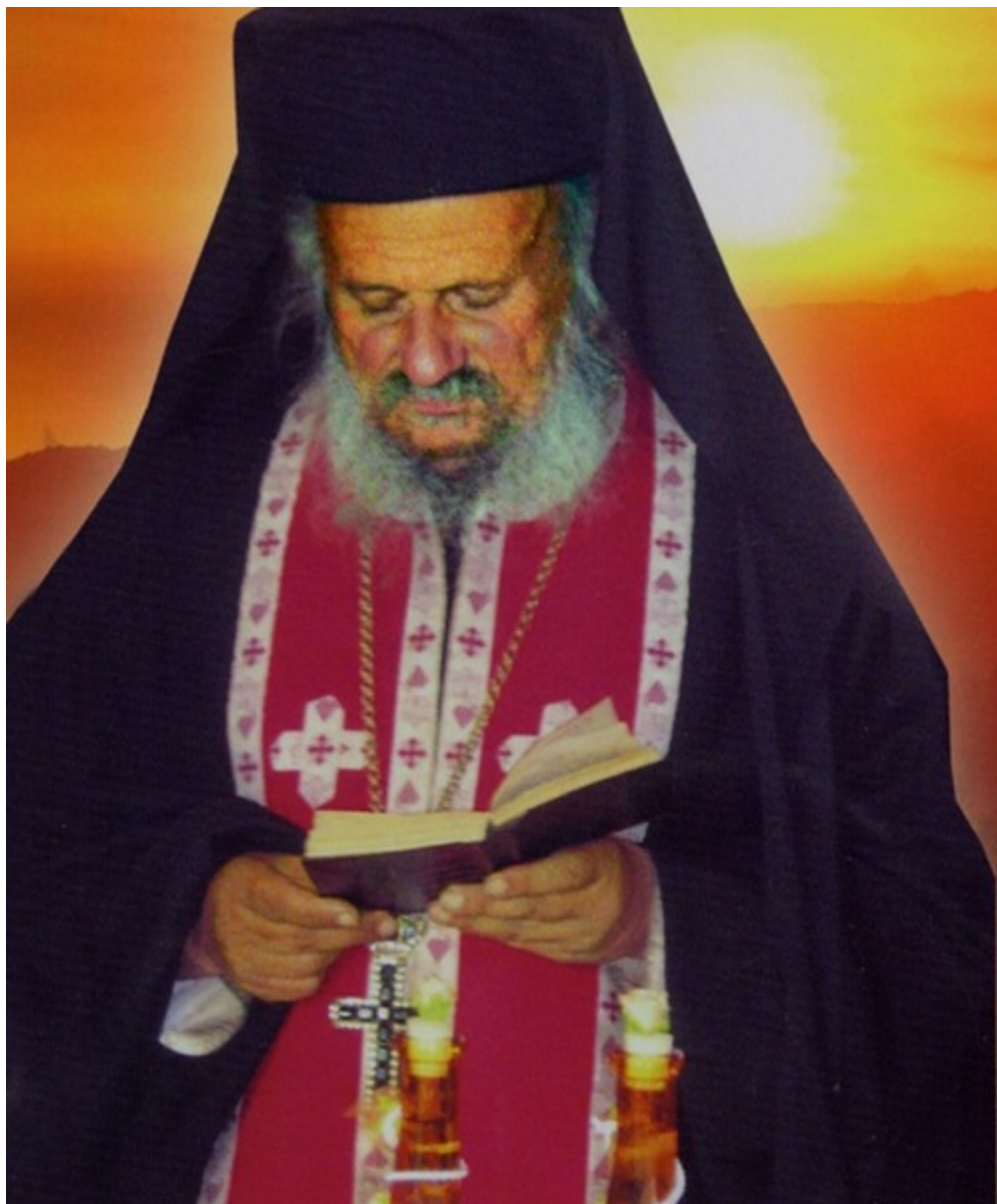
Περί προσευχής

Ορθοδοξία / Θεολογία

Προσευχη είναι, η επικοινωνία του ανθρώπου μετά του Θεού. Η συνομιλία του αδυνάτου, του καταρυπωμένου ανθρώπου μετά του παντοδυνάμου και αγίου Θεού. Σήμερα οι άνθρωποι έχουν πολλούς τρόπους να επικοινωνούν μεταξύ τους. Τελευταία με τους δορυφόρους και τα κινητά τηλέφωνα. Η προσευχή είναι το κινητό τηλέφωνο διά του οποίου οιαδήποτε στιγμή δυνάμεθα να συνομιλήσωμεν, όσο χρόνο θέλουμε, μετά του Θεού. Ο Θεός ως άκρα αγάπη, ως άκρως

φιλόανθρωπος, ευχαρίστως ακούει τη φωνή του δημιουργήματος Του. Την ακούει μετά πολλής προσοχής και ανταποκρίνεται εις τα αιτήματά μας, μας δίδει πλουσιοπαρόχως ό,τι συμφέρει για τη σωτηρία της ψυχής μας, ό,τι είναι ωφέλιμον.

Προσευχή σημαίνει να εκδιπλώσωμε την ψυχή μας ενώπιον του Θεού. Να εναποθέτωμε στις ρίζες του Σταυρού όλες μας τις θλίψεις, όλες μας τις ανάγκες, όλες μας τις αρρώστιες, όλα μας τα πάθη, τις ρυπαρές μας επιθυμίες, τις αδυναμίες μας, πού μας δεσμεύουν τη βούληση και μας μειώνουν την ελευθερία, τη φτώχεια μας και τους κακούς μας λογισμούς. Και να ζητάμε από τον Κύριο να μας λυτρώση, να μας απαλλάξη απ' όλα αυτά.

Η προσευχή είναι η λεπτότερα, η ευγενεστέρα και η ανωτέρα λειτουργία της ψυχής. Γι' αυτό και ο προσευχόμενος είναι λεπτότερος, ευγενέστερος και ανώτερος άνθρωπος.

Δεν υπάρχει καλύτερα αξιοποίησις του χρόνου από την προσευχή. Έλεγε ένας από τους πλουσιωτέρους ανθρώπους: «Μη με απασχολείτε. Κάθε λεπτό μου κοστίζει τόσα δολάρια. Διότι θα σκεφθώ πώς θα κερδίσω χρήματα». Για μας τους πιστούς κάθε λεπτό φροντίζουμε να το εμβαπτίζωμε στην προσευχή; Για μας αξία έχει ο χρόνος μόνον, όταν διατίθεται στην προσευχή. Έχουμε ζήσει τόσα χρόνια, όσα προσευχόμεθα. Ο υπόλοιπος χρόνος πήγε χαμένος!

Η προσευχή είναι η μυστική πηγή, από την οποία ο πιστός αντλεί θάρρος, δύναμη και ανδρεία, διότι η δύναμή της είναι πολύ μεγάλη.

Η προσευχή εκδιώκει, απομακρύνει, εξορκίζει τα ακάθαρτα πνεύματα, όσα και αν είναι, όσον χρόνον και εάν κατατυρρανούν το θύμα τους. Εάν ένας θεοσεβής προσεύχεται διαπύρως, ο δαίμων εις το τέλος αναχωρεί. «Τούτο το γένος (των δαιμόνων) εν ουδενί δύναται εξελθείν, ει μη εν προσευχή και νηστεία», μας διαβεβαιώνει ο Κύριος μας (Μαρκ. 9,29). Διά της συντόνου, επιμόνου και πυρίνου προσευχής κατανικάς οιοδήποτε πάθος, όσονίσχυρόν και εάν είναι, όσον βαθιές ρίζες και εάν έχει στη ζωή σου.

Ο μεγάλος Ρώσσοσ άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ παραγγέλλει να προσευχώμεθα διά τους άλλους, χωρίς να υπολογίζωμε την αμαρτωλότητά μας, και ο Θεός εισακούει τις προσευχές μας. Πρέπει, λοιπόν, μας το υπαγορεύει η αγάπη, να προσευχώμεθα διά τους άλλους, τους φίλους μας και τους εχθρούς μας, και έτσι θα ομοιάζουμε ως προς την αγαθότητα με τον ουράνιο Πατέρα μας, ο οποίος ανατέλλει τον ήλιό του επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδίκους (Ματθ. 5,45).

Ο ελληνικός λαός δεν είναι λαός προσευχής. Η θρησκευτικότητά του εξαντλείται στη διαφύλαξη παραδόσεων και εθίμων, και αγνοεί το μεγάλο θησαυρό της προσευχής, από τον οποίο μπορεί να αντλήσει δύναμη και πλούτο, ώστε να φαίνεται ο πιο ευτυχισμένος και αυτάρκης λαός του κόσμου.

Πάντοτε και σε κάθε τόπο μπορούμε να προσευχώμεθα. Όταν εργαζώμεθα στα χωράφια, στο μαγαζί όταν εμπορευώμαστε, στη θάλασσα όταν ψαρεύωμε, στους δρόμους όταν ταξιδεύωμε, στην κλίνη μας όταν αναπαυώμαστε, πάντοτε μπορούμε να ψιθυρίσουμε δυο λόγια προσευχής. Και τα λόγια αυτά δεν πάνε χαμένα. Ελκύουν τη χάρη του Θεού, την ευλογία του ουρανού στη ζωή μας, και όλη η ημέρα, όλος ο χρόνος μας είναι μια χαρά και επιτυχία, διότι μας παρακολουθεί και μας χαριτώνει ο Κύριος Ιησούς Χριστός.

Λέγε, αδελφέ μου, πάντοτε την Ευχή. Όταν εργάζεσαι και όταν αναπαύεσαι, όταν οδηγείς το αυτοκίνητο σου και κατά την ώρα του ύπνου σου, του φαγητού. Λέγε την ευχή, η οποία όταν καλλιεργηθεί γίνεται λειτουργία της ψυχής. Μόνη της

έρχεται και παραμένει ισοβίως. Μαστίγωνε τους δαίμονες, όπως λένουν οι Πατέρες, με το όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Η συνεχής επανάληψις της Ευχής ολίγον κατ' ολίγον καθαρίζει την ψυχή από κάθε πάθος και επιθυμία επιβλαβή και η ψυχή, αφού καθαρθή, κατακοσμείται με κάθε αρετή. Εις την Ορθόδοξη Εκκλησία μας έχει καθιερωθεί η Ευχή και οι Πατέρες συνιστούν και προτρέπουν όχι μόνον οι μοναχοί αλλά και οι εν τω κόσμω διαβιούντες να λένουν την Ευχή πάντοτε.

Λέγε, αδελφέ μου, το «Κύριε, ελέησον», «Κύριε, ελέησον», «Κύριε, ελέησον». «Υπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε υπέρ ημών», «Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς». Λέγε χωρίς να σε αντιλαμβάνεται κανείς. Μέσα σου, στη δουλειά, στο δρόμο, στο τραπέζι, στο κρεβάτι, όταν ξεκουράζεσαι, σε κάθε εκδήλωση και στιγμή της ζωής σου. Οι μεγάλοι ερημίτες δε γνώριζαν Πάσχα, γιορτές, καθημερινές. Δεν είχαν ακολουθίες, είχαν μόνο προσευχή. Μόνο με την προσευχή θα προκαλέσουμε το έλεος του Θεού. Οι δάσκαλοι στα σχολεία να διδάσκετε στα παιδιά την προσευχή. Δεν χρειάζονται τόσο οι αποδείξεις περί του Θεού, όσο το να μάθουν οι άνθρωποι να προσεύχονται. Η προσευχή αγιάζει τον άνθρωπο. Γι' αυτό έχει συκοφαντηθεί και την πολεμάει τόσο πολύ ο διάβολος. Πολεμάει ό,τι είναι ωφέλιμο για τον άνθρωπο.

Η προσευχή είναι ανώτερη από όλες τις αρετές. Να μην αποκάμης ποτέ στην προσευχή. Να προσεύχεσαι όπως ο τελώνης, όπως ο ληστής, όπως η πόρνη, όπως η Χαναanaία. Να προσεύχεσαι με συντριβή, με ταπείνωση, με αίσθημα αναξιότητας μπροστά στο Θεό. Να αγαπήσης το σπίτι και να προσεύχεσαι. Το πολύ έξω δε βγάζει πουθενά.

Περισσότερο βοηθάει ο πιστός τον κόσμο με την προσευχή, παρά με τα χρήματα. Προσευχή, προσευχή, προσευχή. Η προσευχή εξευμενίζει το Θεό. Ελκύει τη χάρι και το ελεός Του.

πηγή: π. Σεραφείμ Δημόπουλος, Έκδοσις Ορθοδόξου Χριστιανικού Συλλόγου «Ίωάννης ὁ Χρυσόστομος», Λάρισα 2011

<http://bit.ly/14tTOMI>